

Nærings- og handelsdepartementet
Postboks 8014 dep
0030 OSLO

Høringsuttalelse - høring om lover som gjennomfører varepakken i norsk rett

Sjøfartsdirektoratet viser til departementets høringsbrev av 8. februar 2010 om forslag til gjennomføring av Europakommisjonens varepakke i norsk rett.

Departementet har laget et utførlig høringsnotat om varepakken og forslag til gjennomføring i norsk rett. Varepakken består av to forordninger og en beslutning. Forordningene skal etter EØS-avtalen gjøres til en del av nasjonal rett "as such". Direktoratets kommentarer knytter seg først og fremst til forordning (EF) nr 765/2008 om krav til akkreditering og markedstilsyn i tilknytning til at varer settes på markedet.

Forholdet til direktiv 96/98/EF om skipsutstyr

Innenfor det harmoniserte vareområde er Sjøfartsdirektoratet tilsynsmyndighet for fritidsfartøy etter forskrift 20. desember 2004 nr 1820 om produksjon og omsetning av fritidsfartøy (fritidsbåtforskriften) og for skipsutstyr etter forskrift 29. desember 1998 nr 1455 om skipsutstyr (skipsutstyrsforskriften). Disse forskriftene gjennomfører hhv fritidsbåtdirektivet (direktiv 94/25/EF som endret ved direktiv 2003/44/EF) og skipsutstyrsdirektivet (direktiv 96/98/EF med senere endringer). Forordning 765/2008 kommer til anvendelse i fravær av tilsvarende regler i særdirektivene. Etter opplysninger mottatt fra Kommisjonen, legger Sjøfartsdirektoratet til grunn at skipsutstyrsdirektivet vil fortsette i sitt eget regime selv om det er et harmoniseringsdirektiv. Det vises her til fortalen til forordning (EF) nr 765/2008, samt de ulike bestemmelsene i forordningen som omtaler lex specialis-prinsippet. Direktoratet antar at skipsutstyrsdirektivet vil være med på Kommisjonens veiledende oversikt over unntatte vareområder som nevnt i høringsnotatet side 53. Skipsutstyrsdirektivet er derfor heller ikke nevnt i forslag til lov som gjennomfører forordning (EF) nr 765/2008 vedlegg 1 pkt 10 (Sjøfartsdirektoratet).

Akkreditering

Akkreditering er ikke obligatorisk for virksomheter som ønsker å bli utpekt som teknisk kontrollorgan etter fritidsbåtforskriften. Pr i dag er det bare Det norske Veritas som er utpekt av norske myndigheter etter dette regelverket, og der ble akkreditering lagt til grunn. Også virksomheter som ønsker å bli utpekt som tekniske kontrollorgan etter skipsutstyrsforskriften velger akkreditering som framgangsmåte for å dokumentere at kravene er oppfylt. Denne praksisen antas å bli ytterligere forsterket som følge av gjennomføring av varepakken og endringene i NANDO-basen.

Markedsovervåking

Forordningens bestemmelser om markedstilsyn viker for bestemmelser med samme formål i særdirrektiver. Fritidsbåtdirektivet har ikke utfyllende bestemmelser om tilsyn, og direktoratet legger derfor til grunn at forordningens bestemmelser kommer til anvendelse.

Punkt 7.4.5 Krav til organisering av markedstilsyn

Under dette punktet drøftes det i høringsnotatet både koordinering og samarbeid mellom tilsynsmyndigheter i Norge og kravet om nasjonale tilsynsprogram.

- Koordinering av markedstilsynsmyndighetene

Departementet foreslår som svar på forordningens krav om koordinering av markedstilsynsmyndighetene en modell med to nivåer. Det foreslås å etablere en interdepartemental koordineringsgruppe som får overordnet ansvar blant annet for å påse at forordningens krav følges, herunder koordinere innspill og rapporter til EFTAS overvåkingsorgan/Kommisjonen. Videre foreslås det å etablere myndighetsnettverk mellom de underliggende markedstilsynsmyndighetene. Direktoratet slutter seg til departementets vurdering i at denne modellen ikke vil endre på ansvarsforholdene mellom departementer og underliggende etater. Videre legger direktoratet til grunn at for så vidt gjelder fritidsfartøy vil Sjøfartsdirektoratet høre til i nettverket for tilsyn med forbrukervarer.

- Nasjonale tilsynsprogram

Etter forordningen artikkel 18 skal medlemsstatene etablere nasjonale tilsynsprogrammer som skal oppdateres jevnlig. Det framgår av forordningen og høringsnotatet at slike nasjonale tilsynsprogrammer kan gjennomføres på ulike måter. Med horisontalt program menes et generelt program som dekker alle varesektorene, mens sektorielle program begrenser seg til en varesektor. Tilsynsprogrammene skal offentliggjøres. Det framgår av høringsnotatet at Kommisjonen har åpnet for en kombinasjonsløsning; et generelt program som dekke alle sektorene som offentliggjøres, og mer detaljerte program for varesektorene som bare gjøres tilgjengelige for Kommisjonen og de andre medlemsstatene. Direktoratet antar dette også ville omfatte EFTAs overvåkingsorgan. Departementet ber om tilbakemelding på hvilken type program som foretrekkes.

På bakgrunn av at tilsynsprogrammene skal offentliggjøres og at det kan være utfordrende å utarbeide detaljerte sektorielle planer uten å svekke effektiviteten av tilsynet, samt at direktoratet samtidig anser det som en fordel at den mer detaljerte planen blir kjent blant andre lands tilsynsmyndigheter, vil Sjøfartsdirektoratet foretrekke en kombinasjonsløsning. Alternativt bør et generelt horisontalt markedstilsynsprogram velges for å unngå at detaljerte planer må offentliggjøres. Utveksling av mer detaljert informasjon om tilsynsplaner/programmer ville da som før kunne foretas gjennom ADCO.

Punkt 7.4.8 restriktive tiltak

Sjøfartsdirektoratet slutter seg til departementets vurdering av at kravene som stilles til restriktive tiltak i forordningen artikkel 21 synes å være i tråd med forvaltningslovens saksbehandlingsregler og prinsipper.

Kontroll av varer som føres inn på det indre marked

Sjøfartsdirektoratet håper forordningen kan bidra til at medlemsstater som i dag har en svak kontroll av varer som føres inn på det indre marked nå får en bedre grensekontroll.

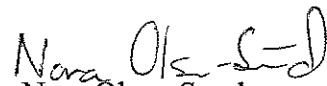
Administrative og økonomiske konsekvenser

For Sjøfartsdirektoratet ser gjennomføring av varepakken ut til å innebære noe økt administrasjon, blant annet i form av deltakelse i den nasjonale koordineringen av tilsynsmyndigheter og plikt til å gi utfyllende informasjon etter forordningen artikkel 23. Det kan tenkes at tiltakene bidrar til å øke effektiviteten på markedstilsynet med fritidsfartøy, men kost/nytteforholdet er vanskelig å anslå.

Med hilsen

Ove Tautra ef.
fung. sjøfartsdirektør

Nora Olsen-Sund
avdelingsdirektør
regelverk og internasjonalt arbeid